

Emajlircevi

Izdaja Tovarna emajlirane posode vsako drugo soboto. Urejuje uredniški odbor: dr. Zupančič Franc, Emil Jejčič, Metka Rozman, ing. Danilo Fajs in Vlado Smeh. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Uredništvo Celje, telefon 59-21, interna št. 207. Rokopisov in slik ne vračamo. Časnik izhaja v nakladi 3200 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Tisk in klišeeji CP »Celjski tisk« v Celju

LETO VII. — ŠTEV. 19
Celje, 28. septembra 1963

Glasilno delavskega kolektiva Tovarne emajlirane posode

SKOPJE mesto naše vesti

Iz zasedanja skupščine

ZADNJE ZASEDANJE SKUPŠČINE JE BILO DNE 18. 9. 1963, NA KATEREM JE SKUPŠČINA OBRAVNAVALA RAZNA VPRAŠANJA PRECEJ OBŠIRNEGA DNEVNEGA REDA.

Precej razprave je bilo že na delavskih svetih ekonomskih enot zaradi ureditve ventilacije v obratih. V zvezi s tem je skupščina sklenila, da je za izboljšanje problematičnega stanja ventilacije izvršiti nekatera nujna dela. Tako bo med radiatorским oddelkom in izdelovalnico ročajev postavljena pregradna stena, pred vhomom v tlačilnico odpadkov in pri vhomu v skladišče pločevine iz južne strani

bo montiranih več vetrolovov, urejen bo dovod svežega zraka za kurjenje plinskih peči v emajlirnici iz proste atmosfere, poleg tega pa bo postavljenih pet pisarn za poenterje in mojstre.

Skupščina je ob ugotovitvi, da je kolektiv v prvem polletju dobro gospodaril in dosegel lepe uspehe, potrdila finančno poročilo za prvo polletje 1963.

Glede ugotovitve, da bi bil gospodarski uspeh v prvem polletju lahko večji in v zvezi s tem tudi večji osebni dohodki, če bi se zmanjšala slaba kvaliteta naših izdelkov, naroča skupščina vsem organom delavskega samoupravljanja, da se zavzamejo za izboljšanje kvalitete naših izdelkov, še posebej pa naroča vodstvu podjetja, naj s pomočjo občasnih analiz kvalitete naših izdelkov opozarja ekonomske enote na ukrepe.

Skupščina je sprejela plan proizvodnje za leto 1964 glede na usmerjeno planiranje pravočasne

nabave materiala za proizvodnjo, v zvezi s predvidenim zakonom o pogojih na prehod na dvainštirideset urni delovni teden pa bo skupščina obravnavala pogoje za izpolnitev plana, ko bo dokončno potrdila družbeni plan podjetja za leto 1964.

Skupščina je pooblastila upravni odbor, da obravnava problematiko organizacije proizvodnje v ekonomski enoti 3 tako, kot je nakazala skupščinska razprava.

Zelo živahna in napeta je bila razprava o smernicah občinske skupščine Celje v zvezi s sedemletnim planom celjske komune. Člani skupščine so zelo resno postavljali vprašanje, zakaj ni naša tovarna kot ena največjih tovarn v celjski komuni, v teh smernicah niti omenjena. Po tej razpravi je bil sprejet sklep, da se občinsko skupščino na to opozori, poleg tega pa naj iznesejo to vprašanje na zasedanju občinske skupščine člani kolektiva, ki smo jih izvolili v zbor delovnih skupnosti.

Razprava o osnutku pravilnika o uspešnosti stanovanjske gradnje je bila preložena na eno prihodnjih zasedanj.

ALI BO OŽIVELA RAZPRAVA O STATUTU?

Posebna komisija za sestavo osnutka statuta našega podjetja je pripravila osnutek že pred meseci. Na sestanku predstavnikov družbenih organizacij ter vodilnih ljudi v podjetju je bil že obravnavan in pojasnjen osnutek. V številki 17 »Emajlirca« z dne 31. 8. 1963 je bil tudi objavljen celoten tekst osnutka tako, da ga vsak član kolektiva lahko pregleda in prouči. Čas teče in potrebno bo le pričeti z resnim razpravljanjem o določilih osnutka. Storjeno je vse, da bi se lahko pričela in že zaživela takšna razprava, vendar še ni znakov, da bi se pričelo res gibati med člani kolektiva. Predlogov, pripomb, mišljenj s strani članov kolektiva doslej še ni.

Se vsi strinjamo s takšnim osnutkom statuta? Morda ne vemo, kako in kaj bi načeli. Mislim, da je naloga predvsem sindikalne organizacije v podjetju, da najde način za pravo in stvarno razpravo o osnutku ter prične čimprej s to akcijo.

Po izidu ustave se nadeva gospodarskim organizacijam in njenim kolektivom odgovorna in zahtevna naloga, da uredi položaj svoje gospodarske organizacije, njeno ureditev in notranje odnose ter vse ostalo v svojem posebnem statutu v skladu z ustavo in njenimi načeli. Osnutek statuta, kot podlago za razpravo, imamo. Ne gre pri tem sedaj za to, da bi razpravljali o tem, ali so posamezna določila stilistično pravilna, jezikovno in ne vem kako strokovno obdelana, pač pa je važna sedaj celotna vsebina statuta. Člani kolektiva morajo povedati, kaj naj vsebuje statut in kaj je pomanjkljivega in nepopolnega v dosedanjem osnutku glede ureditve podjetja, poslovanja podjetja, notranjih razmerij itd. tako, da bi bil statut prava slika podjetja.

Načnimo nekatera vprašanja, npr. notranjo organizacijo in upravljanje podjetja. Premislimo, če se strinjamo s predlogom delavskega samoupravljanja razdelitve na ekonomske enote, na delavske svete, na zbere proizvajalcev in če nam ustreza takšen delokrog in pristojnost, kot jo predvideva osnutek. Morda hočemo še večjo decentralizacijo delavskega samoupravljanja, da se ekonomske enote še bolj osamosvoje in pridobe še večje naloge; ali pa nasprotno, da se delo ekonomskih enot, zborov proizvajalcev v določeni smeri zoži. Pojavlja se tudi vprašanje, če je pravilen sistem upravljanja in vodenja kot je prikazan v našem osnutku, ko imamo v ekonomskih enotah poleg izvoljenih samoupravnih organov, delavskih svetov, predsednikov delavskih svetov, postavljene še vodje ekonomskih enot, delovodje, ki imajo točno določene naloge, da izvajajo sklepe samoupravnih organov in v okviru teh izvršujejo vsakodnevno poslovanje in urejajo delo ekonomskih enot. Ker je naš osnutek statuta še med redkimi statuti, ki so

bili objavljeni, so se že zunaj podjetja na raznih forumih in v časopisju pojavile kritične pripombe

in mišljenja, če je naša notranja organizacija še pravilna. Boje se za naš način samoupravljanja in vodenja podjetja ter se vprašujejo, kam vodi ta »druga linija gospodarjenja« (glej »Delavska enotnost« št. 63 z dne 14. 9. 1963, ker imamo še organe vodenja — to je vodje ekonomskih enot — poleg izvoljenih samoupravnih organov. Postavljamo to vprašanje tudi našim članom kolektiva, da se izra-

(Nadaljevanje na 2. strani)

STROKOVNO ZDRUŽENJE EMAJLIRCEV BO!

Prvo posvetovanje emajlircev nadvse uspelo

Tridnevno posvetovanje emajlircev, ki je bilo sklicano na pobudo našega podjetja, je za nami. Zbrani so soglasno sklenili, da v kratkem formirajo strokovno združenje emajlircev Jugoslavije.

Po končanem posvetovanju, o katerem smo v našem časniku že pisali, nas je zanimalo, kako ocenjujejo strokovnjaki raven referatov, kolikšna je praktična vrednost tem in njihova uporabnost pri proizvodnji in podobno. Zategadelj smo naprosili dipl. inž. Draga Ge-

renčevića iz Zagreba za njegovo oceno. Dejal nam je, da je bil že na prenekaterem strokovnem posvetovanju v tujini in izrazil prepričanje, da prvo strokovno posvetovanje emajlircev v ničemer ni zaostajalo v znanstvenem in strokovnem pogledu za podobnimi

v tujini. Četudi je bilo med udeleženci posvetovanja precej strokovnjakov, je vendarle vsakdo med njimi našel med bogatimi in vsebinsko zanimivimi predavanji nekaj, kar je bilo zanj novost, ki jo bo skušal pri svojem strokovnem delu s pridom uporabiti. Predvsem pa je bilo čutiti, da zavzema Jugoslavija v svetovni emajlni industriji soliden položaj.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Ali bo oživela razprava o statutu?

(Nadaljevanje s 1. strani)

zijo o njegovi smotrnosti. Po zunanjih diskusijah sodeč, zastopajo nekateri smer, da naj bi se odpravila ta »dvotirnost« upravljanja ter naj bi izvoljeni samoupravni organi, predsedniki delavskih svetov in drugi, nosili vso odgovornost za poslovanje in vodenje dela v ekonomski enoti ter bi odpadli posebni vodje ekonomskih enot. Na to vprašanje naj bi dali člani kolektiva svoj odgovor, če smatrajo, da smo tej drugi obliki organizacije poslovanja odtodno upravljanja že dorasli in ali obstajajo pogoji za to v našem podjetju.

Podlaga za razpravljanje in dajanje pripomb je lahko tudi vsa naša notranja organizacija strokovnih služb, sektorjev v podjetju, način proizvodnje, notranja tehnična kontrola, vobče vprašanja s področja poslovanja podjetja. Odgovoriti moramo prav tako, če smo zadovoljni z nakazano ureditvijo notranjih odnosov v osnutku statuta, z načinom sprejemanja na delo, z obravnavanjem disciplinskih zadev, z urejevanjem odnosov med ekonomskimi enotami s predlagano arbitražno komisijo in podobno.

Vprašanje odnosa podjetja do komune je važno področje, ki mora biti obdelano v osnutku statuta. Odgovoriti moramo v tem pogledu tudi na določila v našem osnutku do komune, do vsklajevanja planov podjetja s plani komune, do stanovanjske izgradnje, do odstopanja sredstev v splošne namene, za izgradnjo objektov, ki posredno služijo tudi članom kolektiva. Vedeti moramo, kakšno smer naj predpiše v tem pogledu statut. V osnutku statuta je prikazana načelno socialna dejavnost podjetja, dajanje raznih pomoči, posojil in podobnih podpor članom kolektiva zaradi reševanja stanovanjskih in drugih problemov, pravne pomoči in drugih načinov pospeševanja življenjskih pogojev članov kolektiva in dviga njihovega standarda. V tem pogledu moramo kot člani kolektiva imeti pred seboj določene

no usmerjenost, v katere svrhe naj v prihodnje podjetje daje svoja razpoložljiva sredstva. Tudi to bi moralo biti urejeno v statutu. Ker ta vprašanja zadevajo vse člane kolektiva mislim, da bi morali prav člani kolektiva povedati svoje mišljenje.

Podjetje ima večje število posebnih pravilnikov, ki bodo tudi v naprej urejali razna vprašanja kot npr. delitev dohodkov, delovna razmerja, disciplino, pospeševanje stanovanjske izgradnje itd. V statutu so ti pravilniki predvideni, ne bodo pa v statutu podrobna določila s tistih področij, katera urejajo posebni pravilniki.

Veliko je tedaj zadev in raznih vprašanj v našem osnutku statuta, ki jih je možno obravnavati in dati nanje svoja mišljenja. Dvomim, da ne bi vsak član kolektiva imel kako pripombo k temu ali onemu določilu. Če v zvezi z našim osnutkom statuta opozorimo na razpravljanje o statutih zunaj podjetja mislimo, da je primerno navesti nekatere značilnosti iz teh razprav zunaj podjetja. V določeni smeri je zastopano mišljenje, da naj bi v statutu bila do podrobnosti urejena vsa notranja razmerja, organizacija podjetja itd. ter tudi nakazan razvoj podjetja, razvoj delavskega samoupravljanja

podjetja s svojimi letnimi ali večletnimi perspektivnimi plani. S tem naj bi bil dan nekak politični podarek. Tako bi statut sam nakazoval razvoj podjetja. Druga smer stoji na stališču, da je v statutu treba uzakoniti doseganje stanje v podjetjih, razvoj ki ga je doseglo delavsko samoupravljanje v podjetju, obstoječo notranjo organizacijo, ne pa preko vsega tega strmeti k nekim planiranim, nestvarnim spremembam.

Vsi iščejo pota, kako bi pristopili tudi zunaj k sestavi ustreznega osnutka statuta. Sicer se vidi, da se previdno izogibajo povsod dokončni odločitvi, čakajo od nekdolodilne in odrešilne besede glede najvažnejših vprašanj — te pa ni. Kolektivi morajo najti sami svojo besedo in vsak zase oživeti svoj statut.

GLOBUS

Projekt za izgradnjo cevovoda za transport nafte od Trsta preko Avstrije do mesta Ingolstadt v južni Nemčiji, stoji neposredno pred začetkom realizacije. Potrebna sredstva bodo prispevale številne svetovne družbe petrolejske industrije kot tudi državni organi Italije, Avstrije in Nemčije. K izgradnji tega cevovoda nameravajo pristopiti predvsem zaradi prečrpavanja libijske nafte in nafte iz Srednjega Vzhoda, čigar transport do Trsta je cenejši kot transport do Marseille, odkoder že nekaj let prečrpavajo nafto po cevovodih do Karlsruhe v Južni Nemčiji s kapaciteto 40 milijonov ton letno.

Medtem ko proizvodnja peči na trda goriva v Zapadni Nemčiji iz leta v leto pada povprečno za 4 odstotke, pa na drugi strani hitro narašča proizvodnja peči na tekoče gorivo — olje (v zadnjih 3 letih povprečno za 15 odstotkov) in na plin (za 40 odstotkov). Leta 1962 je bilo v tej državi proizvedenih 787 tisoč komadov peči na trda goriva, 850 tisoč komadov peči na gorilno olje in 251 tisoč peči na plin.

Italijanska industrija gospodinjstvih aparatov beleži v zadnjih 3 letih izredno hiter vzpon in resno ogroža s svojim izvozom številne nacionalne industrije predvsem v Franciji, Avstriji ter delno tudi v Benelux državah. Proizvodnja v letu 1962 je znašala v Italiji: 1 milijon 800 tisoč frižiderjev, 1 milijon 250 tisoč strojev za pranje perila, 150.000 sesalcev prahu, 11.000 strojev za pranje posode in 680 tisoč električnih kavnih mlinčkov. Vrednost proizvodnje vseh električnih gospodinjstvih aparatov je znašala v tem letu preko 250 milijonov dolarjev ali preko 250 milijard dinarjev. Blizu ena četrtina proizvodnje je namenjena izvozu.

Po preverjenih cenitvah je bilo v začetku leta 1963 blizu 144 milijonov avtomobilov na svetu — ali enkrat več kot leta 1954. Po kontinentih razdeljeno, ima največ avtomobilov ameriška celina (89 milijonov), Evropa (38 milijonov), Azija (5,5 milijonov), Afrika (3 milijone) in Oceanija z Avstralijo (4 milijone). Številke vključujejo tudi tovorna motorna vozila in avtobuse. Po teh podatkih je bilo v istem času v Jugoslaviji preko 155 tisoč vozil.

Tržna analiza po vzorčni statistični metodi v Zapadni Evropi je pokazala, da je najbolj v uporabi lonec za kuhanje pod pritiskom v Franciji, saj z njim razpolaga 30 odstotkov vseh obstoječih gospodinjstev. Sledijo Zahodna Nemčija (13 odstotkov vseh gospodinjstev), Belgija (10 %), Nizozemska (9 %), Luksemburg (7 %) itd. Sicer pa je analiza pokazala, ga so s sodobnimi gospodinjstvi predmeti najbolj opremljena gospodinjstva v Benelux državah, Franciji in še le na tretjem mestu sledi Zahodna Nemčija.

Po podatkih Ekonomske komisije pri Združenih narodih, potrošnja nerjaveče pločevine v svetu hitro raste. Na področju globokih vlekov še vedno prevladuje uporaba nerjaveče pločevine z 18 % kroma in 8 % niklja, vendar se prav v zadnjem desetletju vedno bolj uporablja tudi pločevina samo s 16 do 18 % kroma in 2 % niklja ali tudi brez kroma. Za določena posebna fizikalna svojstva pa se dodaja včasih tudi do 2 % molibdena in nekaj bakra.

Prvo posvetovanje emajlircev nadvse uspelo

(Nadaljevanje s 1. strani)

Vprašali smo ga še, če je emajlu v prihodnje zagotovljena še zmerom zanesljiva perspektiva. Dejal je, da v resnici emajl zgublja pri nekaterih predmetih in ga nadomeščajo z drugimi materiali, vendar se zato odpirajo vedno nove možnosti za široko uporabo emajla v tehniki in arhitekturi. Poudaril je, da zaenkrat še ni nobene indikacije, da bi mogla usahnuti uporabnost emajla.

Ob koncu smo še vprašali predsednika organizacijskega odbora in predsednika predsedstva posvetovanja, naj nam pove, kako je zadovoljen s posvetovanjem. Dipl. inž. Jože Vajdetic nam je dejal: »Prvo strokovno posvetovanje emajlircev izpričuje več pomembnih rezultatov. Eden najvažnejših je nedvomno ta, da smo se sploh sestali. Posvetovanje je doseglo cilj in upam, da so bili udeleženci zadovoljni z organizacijo posvetovanja in strokovno ravnanje predavanj tem. Predvsem pa je nadvse pomembno dejstvo, da je ideja o strokovnem združenju emajlircev pred uresničitvijo, saj je imenovan že iniciativni odbor. Naloga združenja v prihodnje bi bila: prirejanje podobnih posvetovanj, zasledovanje in posredovanje tehni-

ških dosežkov v tujini, povezava s podobnimi združenji v drugih državah, izdajanje strokovnih publikacij in podobno.«

Kot smo že poročali, je organizacijski odbor natisnil vsa pred-

vanja v zajetni knjigi, ki predstavlja prvo strokovno publikacijo iz emajlirske stroke, ki je izšla v SFR Jugoslaviji. Knjiga je izšla v tristo izvodih v srbohrvatskem jeziku.

POGOVOR S SODELAVCEM

OPAZOVAL SEM GA, KO JE VODIL SEJO UPRAVNEGA ODBORA. TEMPERAMENTNE KRETNJE, ENERGIČNI GLAS IN PRAMEN ČRNIH LAS, KI MU PADA NA ČELO... KADAR GOVORI, JE V SVOJEM ELEMENTU, KOT PRAVIMO. S TEM PA NIKAKOR NISEM HOTEL ZAPISATI, DA LE GOVORI.

Predsednik upravnega odbora je pomembna in silno odgovorna dolžnost. In Ivan Čendak se tega zaveda. Zaveda se, da načeljuje forumu, skozi katerega vodijo vse niti, ki so speljane od skupščine in segajo v sleherno delavnico, v zadnje pisarno...

Ivan: Marca leta 1952.

Emajlirec: Kje so te zaposlili?

Ivan: Bil sem najprej leto dni vratar pred vhodom v tovarno. Mimo tega sem vodil center za predvojaško vzgojo. Pet let.

Emajlirec: Tvoja pot od vratarske lože...

Ivan: Nekaj časa sem bil upravnik stanovanjskih zgradb, kasneje pa evidentičar v knjigovodstvu. Hotel sem se izobraziti tudi »civilno«. Vpisal sem se v ekonomsko srednjo šolo. Po končanem četrtem letniku sem zbolel in opravljal diplomu šele leto dni kasneje.

Emajlirec: Če sem dobro obveščen, je bilo to leta 1959. Takrat si se pričel tudi znova uveljavljati kot političen delavec.

Ivan: Zaradi boleznih sem hotel politično delo vsaj za nekaj časa opustiti. Vendar mi ni bilo dano. Kot sekretar osnovne organizacije sem moral razčistiti nek problem v kovinarski šoli. S tem se je znova začelo...

Emajlirec: ... izvolili so te za sekretarja tovarniškega komiteja.

Ivan: Točno. Tistega leta je bil v našem podjetju zamotan položaj. Analiziral sem ga. Konferen-

ca se je strinjala z ugotovitvami. Potlej smo spremenili delo tovarniškega komiteja in uvedli vanj nekatere nove metode. Od 80 članov jih je kaj kmalu postalo 240. Vštevisi, seveda, IKS.

Emajlirec: Obžaluješ, da si za jadrnal navzlic sklepu nazaj v politično delo?

Ivan: Ne, ker so razmere narekovale odločitev. Po rešitvi nekaterih problemov je bilo opaziti precejšen porast proizvodnje in proizvodnosti.

Emajlirec: Po osvoboditvi je pri nas proizvodnja nenehno rasla. Kaj je po tvoji sodbi najbolj vplivalo na porast?

Ivan: Če natanko analiziramo: samoupravljanje in spremenjeni način nagrajevanja. Vendar smo kakovostni premik dosegli le v proizvodnji, medtem ko pri umskem delu zaostajamo.

Emajlirec: Kako poglobiti vsebinsko delo organov upravljanja?

Ivan: Najprej je treba s statutom natanko začrtati, kaj hočemo doseči. Zastaviti si je treba cilj. Velike potencialne možnosti pa imamo še s prenosom pravic in dolžnosti na individualnega proizvajalca s tem, da neposredno zainteresiramo skupine 20 do 30 proizvajalcev s samostojnim obračunom.

Emajlirec: Imamo dovolj posluha za pripombe in zahteve proizvajalcev?

Ivan: Nimamo. V navadi je že, da rešujemo probleme sami — v imenu njih. Tudi tu bo treba še marsikaj storiti.

Emajlirec: Kdo ima največ za-

slug, da smo dosegli občuten vzpon proizvodnje v zadnjih letih?

Ivan: Največ zaslug gre delavcem v neposredni proizvodnji in pa — to sem že omenil — delavskemu samoupravljanju in nagrajevanju po delu. In prav pri poslednjem nas čaka še veliko delo, ker sodim, da je prav s smotrnim nagrajevanjem moč še marsikaj doseči.

Emajlirec: Nalog za prihodnje je precej. Naštet vsaj nekatere med njimi. Ne bo nam škodovalo, če zanje slišimo malce pogostejše...

Ivan: Organizacija dela, tehnologija, strojni obračun podatkov, priprava dela, kvalitetnejše planiranje, analiza trga, mehanizacija in avtomatizacija, smotrni odmori, zmanjševanje fizičnega napora delavcev, večja varnost pri delu, stanovanje...

Emajlirec: Dovolj, da te prekinem. Ta rubrika ima omejen obseg. Prihraniva to naštevavanje za kasneje, vsi skupaj pa sklenimo, da bomo v kratkem opravili vsaj tisto, kar si že naštel...

Ivan Čendak, 38, je bil rojen v Jelovici na Primorskem. V partizanih je bil od leta 1943, kasneje je bil oficir JLA. Vojne šole je opravil v Sarajevu, Zadru in ZSSR. Njegova druga šola je pa pričela v vratarski loži, zdaj se pa nadaljuje v plansko analitskem oddelku, katerega vodi.

Vlado Smeh

Redna konferenca ZM

V SOBOTO, DNE 28. 9. 1963 BO IMEL NAŠ KOLEKTIV ZM LETNO KONFERENCO. KONFERENCE SE BODO UDELEŽILI LE DELEGATI, KI SO BILI IZVOLJENI V OBRATNIH KOLEKTIVIH.

Jedro letnega poročila bodo sestavljali mladinski problemi, ki so se pojavljali v obdobju od lanske konference pa do danes in pa delo TK v tem obdobju. Prav tako pa bo poročilo zajemalo tudi gospodarske probleme, sodelovanje med družbeno političnimi organizacija-

mi, statut podjetja, izobraževanje in štipendiranje. To bi bile glavne točke poročila. Seveda pa bodo poročilo delegati še dopolnili z razpravami. Poleg letnega poročila, ki ga bo posredoval sekretar TK ZMS, bo imel predsednik še kratek referat, ki bo zajemal samo

naloge mladine v prihodnje.

Poročilo in referat morata biti osnova za diskusije. Diskusije pa naj bodo realne in samokritične. Poudariti velja, da je udeležba delegatov obvezna, saj bodo oni zastopali 900-članski mladinski aktiv. Konference se bodo udeležili še številni predstavniki drugih mladinskih aktivov, vodilni v podjetju in obratih, kakor tudi okrajni in občinski forumi. bf

Rekreacija in oddih

V četrtek, 19. t. m. sta se v naši tovarni oglasila predstavnika stalne konference za rekreacijo in oddih pri republiškem sindikalnem svetu, da bi se s člani kolektiva pogovorila o že doseženih uspehih na področju rekreacije in oddiha, kakor tudi o problemih in programih za prihodnje.

S strani našega kolektiva so bili na tem sestanku predstavniki služb in organizacij, odgovornih za rekreacijo in oddih. Pomenkovali so se o letnem, tedenskem, dnevnem in polurnem oddihu. Razgovor je pokazal, da je politika kolektiva o dodeljevanju regresa vsakemu članu kolektiva ne glede kje letuje, pravilna, vendar bi kazalo za letovanje v izvensezonskem času dodeljevati regres v večjem znesku kot v času sezone zaradi tega, da bi enakomerno ali vsaj delno enakomerno razdelili dopuste in s tem tudi zmanjšali zaviranje proizvodnje v poletnih mesecih. Tu pa se pojavljajo problemi zaradi letovanj družin s šoloobveznimi otroki in bi bilo prav po mnenju predstavnikov stalne konference za rekreacijo in oddih, če bi tudi šole pokazale razumevanje in bi določene šole pomaknile čas počitnic naprej ali nazaj. Ravno tako je bilo mnenje predstavnikov stalne konference, da bi bilo potrebno organizirati stalno službo oddiha v krajih, kjer so počitniški domovi večih kolektivov, ki bi kot predstavniško telo domov oddiha sodelovalo pri reševanju problemov v turističnih in občinskih organih, da se ne bi zgodilo kot se je že, da posamezni občinski organi dvigujejo dajatve počitniških domov po svoji volji, ne da bi pri tem bilo upoštevano mnenje kolektivov, čigar last so počitniški domovi in ne da bi se denar od teh dajatev uporabil tudi za ureditev in poboljšanje letovanja. V zvezi poboljšanja letovanja bo tudi ustanovljen pri okrajnih in občinskih sindikalnih svetih poseben odbor za rekreacijo in oddih, ki bi naj skrbel za stalno rekrea-

cijsko službo tako, da bi lahko člani različnih kolektivov izmenjali domove za letovanje. Teden-ski, dnevni in polurni oddih je problem, ki se ravno zaradi pomanjkanja sredstev pri nas ne da tako preprosto rešiti, čeprav je po splošni oceni stanje še kar zadovoljivo, z ozirom na zelo veliko aktivnost Društva LT, ki v svojih kroških in klubih združuje veliko število zaposlenih v našem kolektivu. Tudi klub, ki ga je organiziral sindikalni odbor naše tovarne, je koristen in nujno potreben. Diskusija pa je pokazala, da nimamo strokovne analize, kje in na kakšen način uveljaviti posamez-

no obliko rekreacije, pa bilo to telesne ali duševne rekreacije, da pa bo to za dvig storilnosti najprimernejše. Analize v podjetjih, kjer so jih strokovno napravili, so pokazale, da se je z določenimi rekreacijskimi dejavnostmi in relativno majhnimi vloženi sredstvi storilnost zelo povečala v obliki zmanjšanja bolniških izostankov, ali v večji psihični in fizični kondiciji delavcev. Na osnovi vseh teh diskusij lahko pridemo do zaključka, da bi bilo nujno potrebno in koristno zaposliti referenta za rekreacijo.

Na koncu posvetovanja sta si predstavnika stalne konference za rekreacijo in oddih ogledala še kuhinjo gospodinjkega krožka LT in foto laboratorij in izrazila presenečenje nad moderno in sodobno urejenimi prostori. K.

RAZGLIBNIGA MESTLA

Tekmovanje pionirjev z go-cart vozili ima globlje korenine. Pomladi je namreč naše društvo Ljudske tehnike priredilo tečaj za pionirje, katerega se je udeležilo 29 pionirjev in ena pionirka. Vsi tečajniki so z odliko opravili izpit iz prometnih predpisov, kasneje so pa še pred organi LM z uspehom prestali praktično preizkušnjo na križiščih.

Zato smo povprašali tovariša Koželja o uspehu pionirjev pri vožnji. »Z vozili so trenirali celo poletje in to se je odrazilo tudi pri vožnji,« nam je dejal. »Dokazali so, da vozila dobro obvladajo in bodo nastopili tudi na propagandni vožnji, ki bo jutri. Prepričan sem, da jih najmanj dvajset obeta postati dobri aktivni tekmovalci.«

V teh dneh je pričel že drugi tečaj. To pot ga obiskuje 40 pionirjev.

»Piknik« pekači so obstali - in čakajo

Že pred meseci smo pričeli z osvajanjem novega proizvoda, tako imenovanega piknik pekača za pečenje čevapčičev, raznjičev in še vrsto drugih mesnih specialitet. Praktičnost pekača je v tem, da ga je moč razstaviti in sestaviti ter je primeren za prenos. Izdelava prvih pekačev je pokazala vrsto nevednosti pri sami izdelavi. Ker je to artikel, ki je sezonskega značaja, se je za izdelavo prvih razpisov zelo mudilo.

Dobili smo vzorce, po katerih izdelavamo vogale in luknjamo. Pričeli smo z delom. Že po prvih dveh operacijah pa smo naleteli na ovire. Pri upogibanju stranic se je po-

kazalo, da mere višin stranic ne ustrezajo zunanjim meram širin in dolžin, niti ne odgovarjajo mere za izsek vogalov in luknjanje porisbah, katere smo dobili od tehno-

loškega oddelka. Pristopili smo k izdelavi šablon, katere naj bi služile za točnost zunanjih mer, širine, dolžine in višine pa pri vsem tem niso važne.

Z združenimi močmi smo uspeli izdelati prvih 100 kom. ter tako zaključili prvi razpis. Drugi razpis, 1000 kom., pa čaka na usodo v delavnici. Šablone, katere smo dobili za kontrolo, ne ustrezajo serijski izdelavi, saj bi morali upo-

gibati višine vložkov »na slepo« ter dobivati točne zunanje mere le po srečnem naključju, kar pa ne dela niti obrtnik. Pri nas pa je predvidena serijska proizvodnja.

Pri vsem tem imam pomislek, zakaj priganjati ljudi k serijski izdelavi nekega novega artikla, če celo tehnološki oddelek ne ve, kako bi ga proizvajali, niti nimamo za to potrebni tehnološki postopek. Ali je potrebno, da se zaradi pomanjkljive tehnične priprave porabi več režijskih ur kot je vreden sam proizvod.

Res je, da nov proizvod v razvojni fazi rabi več časa, da zagleda luč izven našega podjetja, kakor pa artikli, kateri so v redni proizvodnji. Če je artikel sezonskega značaja, potem se je temu primerno treba tudi prilagoditi in pripraviti vse potrebno za redno proizvodnjo. Delavnica ni tehnološki oddelek, katera naj sama osvaja tehnološke postopke, pač pa je namenjen za redno proizvodnjo. Člani ZP pa jo lahko proučujejo in predlagajo tehnološkemu oddelku svoje izboljšave.

LETNA INVENTURA

Za izvedbo letne inventure v našem podjetju je imenovana 9-članska centralna komisija. Inventura v našem podjetju obsega preko 5000 artiklov in se prične s 1. oktobrom 1963. Za izvedbo popisa bo UO na predlog centralne komisije imenoval še podkomisije.

Inventurni popis zajema vsa osnovna sredstva, obratna sredstva in sredstva skupne porabe ter vire teh sredstev kakor tudi vse terjatve in obveznosti. Ugotoviti je treba tudi, katera sredstva in investicijski material drugih gospodarskih organizacij je pri nas v uporabi, predelavi oz. na čuvanju in sredstva, last našega podjetja v začasni uporabi oz. predelavi in čuvanju v drugih gospodarskih organizacijah.

Za organizacijo izvedbe tega je imenovana 9-članska komisija, katere predsednik je tov. Ladislav Delakorda.

Inventure se bodo pričele: — za osnovna sredstva in drobn inventar tovarne in sredstva skupne porabe 1. 10. 1963;

- surovin in materiala 10. 10. 1963;
- nedovršene proizvodnje 31. 12. 1963;
- polizdelkov 11. 11. 1963;
- gotovih izdelkov 11. 11. 1963;
- neaktiviranih investicij in investicijskega materiala na zalogi

- 25. 12. 1963;
- denarnih sredstev 31. 12. 1963;
- stanja terjatev in obveznosti 15. 1. 1964.

Za vse navedene inventure bo upravni odbor na predlog centralne komisije imenoval še komisije. Vsaka teh komisij pa se dopolnjuje še s komisijo za ugotovitev viškov in manjkov, kakor tudi s komisijo za ocenitev.

Gabrijel Prezelj

SEKRETAR TK ZKS

Dosedanji sekretar tovarniškega komiteja ZK, tovariš ing. Miro Jančigaj, je odšel na odsluženje kadrovskega roka. Na poslovilni seji tovarniškega komiteja ZK je bil izvoljen za novega sekretarja dosedanji namestnik sekretarja, tovariš Gabrijel PREZELJ.

Tovariš Prezelj je bil rojen v Celju leta 1934. Končal je ekonomsko srednjo šolo in zdaj je vpisan na višji šoli za poslovno organizacijo v Kranju. Član Zveze komunistov je od leta 1956 in je do danes opravljal že več odgovornih političnih funkcij. Bil je sekretar občinskega komiteja ZMS, član občinskega odbora SZDL, član tovarniškega komiteja in v zadnji mandatni dobi namestnik sekretarja tovarniškega komiteja.

Poleg funkcij v političnih organizacijah je še član upravnega odbora PD Celje in član komisije za alpinizem pri PZS. Aktivno pa še deluje kot reševalec GRS.

V soboto 14. 9. 1963 smo se poslovili od 55 naših sodelavcev, ki odhajajo na odsluženje kadrovskega roka. Med njimi je večina mladincev, zato jim je mladinska organizacija pripravila poslovilni večer.

Poslovilna slovesnost je potekala v prijetnem razpoloženju. Plesali smo in peli, naša mladinka Marjana Kos pa jim je povedala »vojaško kroniko«. Tudi naši predstavniki političnih organizacij in vodstva podjetja so se poslovili z nekaj besedami. Naši bodoči vojaki so bili razpoloženi, čeprav je bilo videti v njihovih očeh iskre žalosti in strahu pred vojaškimi dnevi.

Poslovili so se: Vinko Drobež, Adolf Majcen, Martin Gorjup, Ivan Brence, Franc Dimec, Milan

Prijetno - neprijetno slovo

Barle, Ivan Krajnc, Franc Knez, Jože Hropot, Jože Juteršek, Jurij Zdolšek, Franc Križan, Leopold Kmecl, Ervin Belak, Rudolf Lipovšek, Frido Belej, Jakob Belak, Franc Rozman, Karl Leskovšek, Jožef Koren, Edvard Jager, Franc Božnik, Karl Vrabič, Anton Pekošak, Edi Kvartič, Vlado Pohole, Ivan Mutec, Ivan Sibanc, Alojz Kok, Marjan Cvek, Ivan Šumlak, Daniel Motoh, Herman Jankovič, Janez Škorec, Jože Gubenšek, Ivan Hribernik, Adolf Lenard, Edi Parfant, Franc Košec, Franc Repič, Stane Žemija, Rudi Kerš, Avgust Kovačič, Emil Jarmšek, Stane Koštric, Ivan Jamnikar, Jože Kralj, Djuro Saradžija, Emil Kugler, Oto Šlezinger, Adolf Jošt, ing. Mirko Jančigaj, prof. Franc Berginc, Ludvik Novak in Herman Podpečan.

Prav iz srca jim želimo, da bi vojaška leta minila kar se da hitro in da bi se kmalu vrnili med nas. MK

Nagrada Drogeniku

Na zadnjem zasedanju je skupščina na predlog odbora za tehnične izpopolnitve odobrila tovarišu Alojzu Drogeniku 1.000.000 din nagrade za izdelavo naprave za podajanje prirezov radiatorjev na IWK stiskalnici. Vodja plansko analitskega oddelka pa bo izdelal dokončen izračun za gornji znesek in poročal na prihodnjem zasedanju.

OB 70-LETNICI

V tovarni so bili takrat vsi vodilni ljudje Nemci, ki so se priselili v Celje, ti pa so se naslanjali na nekatere nemškutarje kot privilegirane elemente v podjetju. Tako jim je bilo mogoče gospodovati nad domačim slovenskim delavstvom, med katerim je bilo vse več razredno zavednih proletarcev.

Podjetnikov odnos do delavcev je bil nekako patriarhalen. Delati je bilo treba mnogo in vodstvo tovarne v priganjstvu ni popuščalo. Kadar je prišel kupec nalagat vagone, so delavci garali, kolikor so jim dopuščale njihove moči; tudi po šestnajst ur nepretrgoma.

Po sarajevskem atentatu leta 1914 je sledila vojna napoved Avstroogrsko Srbije. Ta napoved je izzvala začetek prve imperialistične svetovne vojne, ki je imela za podjetje občutne posledice. Takrat so sicer začeli izdelovati pocinkano in brušeno posodo, vendar je izvoz, ki je bil že zelo razširjen zaradi vojne zlasti na Balkan in Vzhod, skoraj povsem zamrl. Večina takratnih delavcev je bilo mobiliziranih v avstroogrsko vojsko in se je zaradi tega število zaposlenih močno znižalo. Od 1005 delavcev, ki so delali v letu 1913, se je to število v letu 1914 znižalo na 868, a še med temi se je močno zmanjšal odstotek moške delovne sile. Nadutost obeh Westnov in njunih pomagačev je tedaj močno porastla, kar se je občutilo tudi pri povečanem zapostavljanju delavcev Slovencev.

Proizvodnja emajlirane posode, ki je zaradi zastalega izvoza roda do samoodločbe.

znatno zmanjšana, je bila deloma nadomeščena z dobavami za avstroogrsko vojsko.

Med prvo svetovno vojno se je položaj delavstva zaradi neprestanega dviganja cen za vse življenjske potrebnosti močno poslabšal, dočim so se mezde le malenkostno dvignile. Preskrba na potrošniške karte je bila nezadostna in negotova. Bojišča so terjala vedno več žrtev tudi med delavci tovarne. Novi vpoklici v vojsko so tovarni jemali čedalje več moške delovne sile, dočim so bili nekateri kot »nenadomestljivi« oprostenci vojaške službe. Seveda so bili to le privilegiranci.

Nesmiselne človeške žrtve, glad in revščina so povzročale čedalje večje nezadovoljstvo, na drugi strani pa si je Westen kopičil ogromne vojne dobičke. Posebno pa so bili prizadeti delavci — proletarci z njihovimi družinami, ki so bili navezani na goli zaslužek v tovarni.

Med delavstvom je takrat široko odjeknila zmagovita socialistična revolucija v Rusiji. Vodilne Marxove in Leninove ideje so vzpodbudile delavstvo vsega sveta. Slovenci so v takratni habzburški monarhiji vedno razločnejše videli svojo zatiralko in začela je prevladovati misel o ustanovitvi skupne demokratične države jugoslovanskih narodov. Ta misel je močno razvnela jugoslovanske delovne množice. Naši zavedni delavci so idejo socializma povezovali z idejo o pravici vsakega naki

Bivša Avstroogrsko in njeni zavezniki so tedaj na bojiščih doživljali vedno večje poraze. Iz Rusije so se začeli vračati delavci, ki jih je razvnela Oktobrska revolucija in začeli širiti revolucionarne ideje.

Slovensko delavstvo je vse določneje demonstriralo za kruh, svobodo in mir, množile so se stavke in upori.

Trhla imperialistična tvorba tedanjega časa Avstro-ogrsko monarhija je razpadla. Slovenija je 29. oktobra 1918 razglasila svojo voljo, da vstopi v novo jugoslovansko državo, katero so zlasti delavci pričakovali kot demokratično republiko enakopravnih narodov, v kateri bo oblast pripadala delovnemu ljudstvu. Ker pa naš proletariat tedaj še ni imel enotne politične organizacije, ki bi ga združila in pripravila na revolucionarno borbo, so se pozneje dogodki odvijali drugače.

Po ustanovitvi stare Jugoslavije, je buržoazija takoj pohitela, da je 1. decembra 1918 v Beogradu proglasila ustanovitev Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne da bi naše ljudstvo odločalo o obliki in ureditvi svoje države.

Dne 30. decembra 1918 je vlada v Beogradu odobrila sklep o uvedbi osemurnega delovnika za delavstvo in nameščenstvo.

Nekdanja državljana nemškega rajha, Avgust in Adolf Westen mlajši, sta leta 1900 postala avstrijska državljana ob ustanovitvi jugoslovanske države pa sta sprejela državljanstvo stare Jugo-

slavije. Nova kraljevina jima ni le pustila vse, z žulji našega delavca pridobljeno imetje, temveč jim je dovolila še nadaljnje kopičenje bogastva ob izkoriščanju slovenskega človeka. Kapitalista Westna sta se trdno povezala z vladajočo beograjsko gospodo. Obiskovali so ju kraljevski ministri in sklepali z njima pogodbe o dobavah za vojsko. Sama pa sta dokazovala svoj »patriotizem« z velikim darom za nakup kraljevega dvorca na Bledu. Graditeljem pravoslavne cerkve v Celju sta poklonila ves material za stavbo.

Tako sta si oba Westna s podkupovanjem zagotovila svoj vpliv pri tedanji oblasti, ki jih je podpirala v boju proti delavcem, ki so zahtevali izboljšanje svojega gmotnega položaja.

Po 23. aprilu leta 1919, ko so bili v Beogradu osnovani enotni sindikati Jugoslavije, so v naši tovarni ustanovili Stokovno kovinarsko organizacijo, ki so jo vodili marksistično usmerjeni delavci. Začetni uspehi niso izostali. Delavci so si priborili osemurni delovnik in zvišanje njihovih mezd ob tedanji rastoči druginji.

Začela se je doba med končano prvo svetovno vojno in začetkom druge, leta 1941.

LETO 1920

Val močnih revolucionarnih gibanj v kraljevini SHS — od upora vojaštva pa do množičnih demonstracij in številnih stavk — nikakor ni ponehal, kajti takrat se je našemu delovnemu človeku godilo izredno slabo. V začetku leta 1920 je bil npr. kilogram moke 22-krat, kilogram mesa 18-krat, kilogram krompirja 50-krat, kilogram sladkorja 65-krat in meter sukna

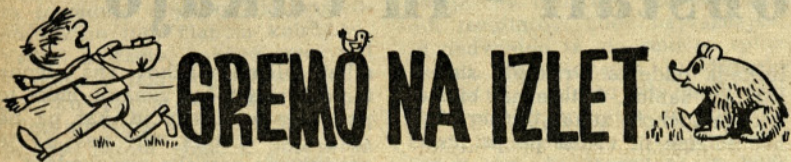
33-krat dražji kot leta 1914. Za svoj zaslužek pa si je lahko delavec kupil na dan samo 1,5 kg sladkorja ali 4 kg krompirja.

Tako stanje je privedlo delavstvo, da je začelo množično stavkati in najbolj znana stavka tedanjega časa, ki je znana tudi po brutalnem načinu kako je bila zatrta, je bila stavka železničarjev, ki je izbruhnila 15. in 16. aprila 1920 v Ljubljani. Takrat je buržoazna oblast stavko s silo zatrla ter povzročila več človeških žrtev, ki so padle ob policijskih krogel na Zaloški cesti.

V tem času je sledilo več stavk in drugih važnih dogodkov, ki so vplivali na revolucionarno razpoloženje delavstva v naši tovarni. Dne 14. februarja 1922 je tajništvo osrednjega društva kovinarjev v Ljubljani odpovedalo kolektivno pogodbo, ki je bila sklenjena z Westnom za 15. marec. Glavni razlog za odpoved te kolektivne pogodbe je bil: premajhna mezda in druga pereča vprašanja delavstva. Delavci so zahtevali, naj bi se njihove razmere uredile s pogajanjem, vendar se je Westen na vse mogoče načine tem pogajanjem upiral in sploh ni priznaval delavskih funkcionarjev in zaupnikov za zakonite predstavnike delavstva. Zaradi takega stališča Westna so se delavci odločili na sestanku, ki je bil dne 17. marca 1922 z veliko večino glasov za stavko. Takrat je za stavko glasovalo 84 odstotkov vseh navzočih.

Stavka ki je začela 28. marca 1922 je bila v začetku le delna, ker okrog 300 stavkokožov ni hotelo zapustiti dela. Šele po nekaj dneh se je posrečilo vodstvu stavke, da je stavkalo vseh 800 delavcev.

(Nadaljevanje)

GREMO NA IZLET

To pot smo namenjeni h domu na Uršlji gori (Plešivec) — 1696 m. Dom je zgrajen na prostoru, odkoder je silno lep razgled na Julijske in Kamniške Alpe, Pohorje, Kozjak, Peco itd. V domu je v sedmih sobah osemnajst postelj in dvajset skupnih ležišč. Dom je je oskrbovan in odprt le v letni sezoni. Pozimi je ključ pri društvu, katero upravlja z domom. Zaradi lepih terenov je okoli doma zelo lepa smuka.

Pristop k domu je možen iz Šoštanja v 6 urah ali Slovenj Gradca, odkoder je 5 ur zmerne hoje.

Izleti: Sleme 2 in pol ure, Smrekovec 4 ure, Pohorje itd. Dom upravlja P. D. Prevalje.

Jožovčeva mama o Slavku

Vsem tistim, ki smo jih za 1. april potegnili s koncertom bratov Avsenik, se hočemo s tem kratkim sestavkom malce odku-

piti. To nam je bilo pred očmi, ko smo se pogovarjali z Jožovčevo mamo, kakor rečejo po domače materi Slavka in Vilka Avsenik.

»Včasih je bilo pri nas doma veselo,« mi je dejala mati Slavka, Vilka, Majda in Janeza. »Imeli smo skorajda vsak dan koncert. Poleg Slavka in Vilka je igral še Janez violino, Majda pa klavir. Takrat so bili stari okoli deset let...«

Majda je poročena v Mariboru, Janez je pa doma in navija magnetofon s posnetki svojih bratov.

Zanimalo me je, kdo od staršev je bil glasbenik.

»Jaz ne znam igrati in tudi posluha nimam pravega. Moj mož sicer trdi, da je igral na bisernico in harmoniko, vendar ga jaz nisem nikoli slišala.«

Ceprav je o sinovih veliko napisanega, pravi Jožovčeva mama, da tega ne bere. Vid ji peša in celo stekla v naočnikih ne morejo več nadomestiti mladostnega jasnega pogleda.

Kava, ki sva jo pila z Maksom Voukom v kuhinji pri »Jožovcu« je bila taka kot je treba: vroča, močna in sladka.

»Veste, Slavko je boljši komponist. Na poti od doma do Ljubljane si izmislil včasih več viž, mi je še zaupala mama, ki nikaikor ni mogla prikriti, da ji je Slavko bolj pri srcu. VI.

SLAVKO

LISICA ODKRITA ŽE PO 20. MINUTAH

Lovci pred »brlogom«. V ozadju je moč videti »lisico«.

Vlado Januš je preprosto rešil problem blatnega terena: sezul je čevlje...

»lisice«. Zato je tudi nagrada razdeljena na dva dela: 7 tisoč 500 dinarjev je dobil tovariš Stropnik, drugo polovico pa mopedist Vlado Pobirk.

KINO

KINO UNION

- 15. — 18. 9. 1963 »OKO ZA OKO«, ameriški barvni Cs film
- 19. — 23. 9. 1963 »AFRODITA, BOGINJA LJUBEZNI«, francoski barvni Cs film
- 23. — 25. 9. 1963 »ZADNJI DAN, PRVI DAN«, ruski barvni film
- 26. — 28. 9. 1963 »OPERACIJA KOBRA«, ruski film
- 29. 9. — 1. 10. 1963 »VIRIDIANA«, španski film
- 2. — 3. 10. 1963 »KMETJE«, jugoslovanski film
- 6. — 9. 10. 1963 »KOSILO NA TRAVI«, francoski barvni film
- 10. — 13. 10. 1963 »DESANT NA DRVAR«, jugoslovanski film
- 14. — 16. 10. 1963 »RAZBURKANO MORJE«, ameriški film

KINO METROPOL

- 15. — 18. 9. 1963 »ZGODBA Z NASLOVNE STRANI«, ameriški film
- 19. — 21. 9. 1963 »DEKLISKA LETA«, ruski barvni film
- 22. — 25. 9. 1963 »USODNA CIGANKA«, angleški barvni film
- 26. — 30. 9. 1963 »ZADNJI SOMRAK«, ameriški barvni film
- 1. — 3. 10. 1963 »PRESEDNIK STOJ«, italijanski film
- 4. — 6. 10. 1963 »IZ OČI V OČI«, jugoslovanski film
- 7. — 9. 10. 1963 »USODE«, francoski film
- 10. — 12. 10. 1963 »SLAVČKOVA PESEM«, egiptovski film
- 13. — 15. 10. 1963 »NE POŠILJAJ ZENO V ITALIJO«, zah. nemški barvni film

LETNI KINO

- 17. — 20. 9. 1963 »VISOKI TUJEC«, ameriški Cs film
- 21. — 23. 9. 1963 »SPOPAD V MESTU DODGE«, ameriški barvni Cs film
- 24. — 26. 9. 1963 »PONOSNI UPORNIK«, ameriški barvni film
- 27. — 30. 9. 1963 »BABET GRE V VOJNO«, francoski barvni film

MATINEJA

- 15. 9. 1963 »ZADNJA OBALA«, ameriški Cs film
- 22. 9. 1963 »DNEVNIK ANE FRANK«, ameriški VV film
- 29. 9. 1963 »PRERIJA, KI IZGINJA«, ameriški barvni film
- 6. 10. 1963 »TOM ROBINZON«, ameriški barvni film
- 13. 10. 1963 »OB 3.10 ZA YUMMU«,